

Vyprávěl o tom, jak měsíc po odjezdu Eleny a Jacoba konečně přišly pasy. Hned další den letěli do Říma a jeli přímo do Centra pro podporu židovských imigrantů. Souhlasili s tím, že se o ně postarají a zatímco čekali na víza, je ubytovali. Víza jim přišla za necelé dva měsíce, což bylo neobvykle rychlé, určitě díky Dorinově profesi. Na Štědrý den odcestovali do New Yorku, kde je zaměstnankyně NYANA, Newyorkské asociace pro nové Američany vyzvedla, a doprovodila do jednoho hotelu na Manhattanu. Tam na ně čekal košík plný ovoce, vína a čokolády jako by byly nějaké hvězdy. Skoro týden se procházeli po městě. Bylo daleko přívětivější než by kdy mysleli. Uprostřed Manhattanu byl park mnohem větší než Cismigiu. Byl celý zasněžený, a spousta dětí tam sáňkovalo. Člověk by řekl, že se dívá na Bruegelův obraz, krom toho že byly za stromy vidět mrakodrapy. V ulicích jezdily kamiony s pískem a rozprašovaly ho po chodnících, aby to lidem neklouzalo. Další kamiony zase odhrnovaly sníh podél chodníků. Všude byly žluté taxíky, lidi je zastavovali pokřikem „Taxi!“, kočáry tažené koňmi co jezdily kolem Central Parku, mohutné vánoční jedle, které byly celé ozdobené světly, o vitrínách obchodů ani nemluvě¹. Nikdy v životě neviděli takové bohatství a takovou hojnost. Bylo to opravdu jako v pohádce.

Za týden je přestěhovali do Queensu. V této čtvrti New Yorku žilo hodně imigrantů. V jejich domě člověk nezaslechl jediné slovo anglicky. Jenom ruštinu, rumunštinu a polštinu.

celkově pěkné, stylisticky vyrovnané, drobné nedostatky, ale: česká větná interpunkce!!

započteno

¹ Il – neosobní, není jasné kdo, obrazné, proto „ani nemluvě“.